

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement קושיא- challenge שאלה- question ! תירוץ- answer ראייה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
וצדוק גופיה מנלן?									ז			כא.
(ויקרא כ"ד) והיתה לאהרן ולבניו - מחצה לאהרן ומחצה לבניו.	דתניא, רבי:								!		◇	כא.
(דברים י"ז) לא ירבה לו נשים - אלא שמנה עשרה.												כא.
מרבח הוא לו, ובלבד שלא יהו מסירות את לבו.	רבי יהודה:										◆	כא.
אפילו אחת ומסירה את לבו - הרי זה לא ישאנה, אם כן למה נאמר לא ירבה לו נשים - דאפילו כאביגיל.	רבי שמעון:										◆	כא.
למימרא דרבי יהודה דריש טעמא דקרא, ורבי שמעון לא דריש טעמא דקרא? והא איפכא שמעינן להו אלמנה, בין שהיא עניה בין שהיא עשירה - אין ממשכנין אותה, שנאמר (דברים כ"ד) לא תחבל בגד אלמנה, דברי רבי יהודה.	דתניא: [רבי יהודה]										◆	כא.
עשירה - ממשכנין אותה, ענייה - אין ממשכנין אותה, ואתה חייב להחזיר לה, ואתה משיאה שם רע בשכנותיה.	רבי שמעון:										◆	כא.
מאי קאמר?	ואמרינן:										^	כא.
הכי קאמר: מתוך שאתה ממשכנה אתה חייב להחזיר לה, ואתה משיאה שם רע בשכנותיה.											!	כא.
אלמא: רבי יהודה לא דריש טעמא דקרא, ורבי שמעון דריש טעמא דקרא?											ז	כא.
בעלמא רבי יהודה לא דריש טעמא דקרא, ושאני הכא דמפרש טעמא דקרא: מה טעם לא ירבה לו נשים - משום (דברים י"ז) דלא יסור לבבו.											!	כא.
מכדי בעלמא דרשינן טעמא דקרא, אם כן לכתוב קרא לא ירבה לו נשים ולישתוק, ונאמינא: מה טעם לא ירבה - משום דלא יסור. לא יסור למה לי - אפילו אחת ומסירה את לבו הרי זו לא ישאנה, אלא מה אני מקיים לא ירבה - דאפילו כאביגיל.	ורבי שמעון אמר לך:										■	כא.
הני שמונה עשרה מנלן?												כא.
דכתיב (שמואל ב' ג') ויולדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם הזורעאליית ומשנהו כלאב לאביגיל אשת נבל הכרמלי והשלישי אבשלום בן מעכה והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון. וקאמר ליה נביא: (שמואל ב' י"ב) אם מעט ואסיפה לך כהנה וכהנה. כהנה - שית, וכהנה - שית. דהווי להו תמני סרי.											!	כא.
אימר כהנה - תרתי סרי וכהנה עשרין וארבע	מתקיף לה רבינא:										ז	כא.
לא ירבה לו נשים - יותר מעשרים וארבע.	תניא נמי הכי:										■	כא.
למאן דדריש וי"ו - ארבעים ושמונה הוון											■	כא.
לא ירבה לו נשים יותר מארבעים ושמונה.	תניא נמי הכי:										■	כא.
ותנא דידן מאי טעמיה?											ז	כא.
מקיש כהנה בתרא לכהנה קמא מה כהנה קמא - שית, אף כהנה בתרא - שית.	רב כהנא:										!	כא.
והא הואי מיכל											ז	כא.
עגלה זו מיכל, ולמה נקרא שמה עגלה - שחביבה עליו כעגלה, וכן הוא אומר (שופטים י"ד) לולי הרשתם בעגלתי וגו'.	רב:										!	כא.
ומי הווי למיכל בני? והכתיב (שמואל ב' ה') ולמיכל בת שאול לא היה לה וילד עד יום מותה											ז	כא.
עד יום מותה - לא היה לה, ביום מותה - היה לה.	רב חסדא:										!	כא.
מכדי, בנים היקא קא חשיב להו - בחברון, ואילו מעשה דמיכל - בירושלים הווי, דכתיב (שמואל ב' ה') ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומכרכר לפני ה' ותבן שקלתה מיכל למיטרפסה.	ואמר רב יהודה ואיתימא רב יוסף:										ז	כא.
אלא אימא: עד אותו מעשה - היה לה, מכאן ואילך - לא היה לה											!	כא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
והכתיב: ויקח דוד עוד פלגשים ונשים בירושלים												⚡	כא.	
למלויי שמונה עשר.												!	כא.	
מאי נשים ומאי פלגשים?												^	כא.	
נשים, בכתובה ובקידושין, פלגשים - בלא כתובה ובלא קידושין.	רב יהודה אמר רב:											!	◇	כא.
ארבע מאות ילדים היו לו לדוד, וכולן בני יפת תואר היו, ומגדלי בלוריות היו, וכולן יושבין בקרונות של זהב, ומהלכין בראשי גייסות היו, והם היו בעלי אגרופין של בית דוד.	רב יהודה אמר רב:											■	◇	כא.
תמר בת יפת תואר היתה, שנאמר (שמואל ב' י"ג) ועתה דברינא אל המלך כי לא ימנעני ממך. ואי סלקא דעתך בת נישואין הואי - אחתיה מי הוה שריא ליה? אלא שמע מינה בת יפת תואר היתה.	ואמר רב יהודה אמר רב:											■	◇	כא.
ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד ויהונדב איש חכם וגו'.												■	כא.	
איש חכם לרשעה.	רב יהודה אמר רב:											■	כא.	
(שמואל ב' י"ג) ויאמר מדוע אתה ככה דל בן המלך ויאמר לו יונדב שכב על משכבך והתחל וגו' עד ועשתה לעיני את הבריה.												■	כא.	
(שמואל ב' י"ג) ותקח המשרת ותצק לפניו. אמר רב יהודה אמר רב: שעשתה לו מיני טיגון.	[רב יהודה אמר רב]											■	כא.	
(שמואל ב' י"ג) וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד, מאי טעמא? - אמר רבי יצחק: נימא נקשרה לו, ועשאתו כרות שפכה.	[רבי יצחק]											■	◇	כא.
וכי נקשרה לו, אידיה מאי עבדה?												⚡	כא.	
אלא אימא: קשרה לו נימא, ועשאתו כרות שפכה.												■	◇	כא.
איני?												⚡	כא.	
מאי דכתיב (יחזקאל י"ז) ויצא לך שם בגוים ביפיך - שאין להן לבנות ישראל לא שער בית השחי ולא בית הערוה?	והא דרש רבא:											⚡	כא.	
שאני תמר, דבת יפת תואר הואי.												!	◇	כא.
(שמואל ב' י"ג) ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה. תנא משמיה דרבי יהושע בן קרחה גדר גדול גדרה תמר באותה שעה. אמרו: לבנות מלכים כך - לבנות הדיוטות על אחת כמה וכמה, אם לצנועות כך - לפרוצות על אחת כמה וכמה.	[תנא משמיה דרבי יהושע בן קרחה]											■	◇	כא.
באותה שעה גזרו על הייחוד, ועל הפנויה.	רב יהודה אמר רב:											■	◇	כא.
ייחוד? דאורייתא הוא												⚡	כא.	
רמז לייחוד מן התורה מניין - שנאמר (דברים י"ג) כי יסיתך אחיך בן אמך, וכי בן אם מסית בן אב אינו מסית? אלא לומר לך: בן - מתייחד עם אמו, ואין אחר מתייחד עם כל עריות שבתורה.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק:											⚡	כא.	
אלא אימא: גזרו על ייחוד דפנויה.												■	◇	כא.
(מלכים א' א') ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך, אמר רב יהודה אמר רב: מלמד שביקש להולמו, ולא הולמתו.	[רב יהודה אמר רב]											■	◇	כא.
(מלכים א' א') וישע לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו, מאי רבותא? - אמר רב יהודה אמר רב: כולן נטולי טחול, וחוקקי כפות רגלים היו.	[רב יהודה אמר רב]											■	◇	כא.
לא ירבה לו סוסים אלא כדי מרכבתו.												■	כא.	
וכסף וזהב לא ירבה לו מאד - אלא כדי ליתן אספניא.												■	כא.	
וכתב לו ספר תורה לשמו, ויצא למלחמה - מוציאה עמה, נכנס - הוא מכניסה עמו, יושב בדיון - היא עמו, מיסב - היא כנגדו, שנאמר (דברים י"ז) והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו.												■	כא.	
(דברים י"ז) לא ירבה לו סוסים יכול אפילו כדי מרכבתו ופרשיו - תלמוד לומר לו - לו אינו מרבה אבל מרבה הוא כדי רכבו ופרשיו. הא מה אני מקיים סוסים - סוסים הבטלנין. מניין שאפילו סוס אחד הוא בטל שהוא בלא ירבה - תלמוד לומר (דברים י"ז) למען הרבות סוס.	תנו רבנן:											■	◇	כא.
וכי מאחר דאפילו סוס אחד והוא בטל, קאי בלא ירבה, סוסים למה לי?												⚡	כא.	
לעבור בלא תעשה על כל סוס וסוס.												!	◇	כא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	כא:
טעמא דכתב רחמנא לו הא לאו הכי הוה אמינא אפילו כדי רכבו ופרשיו נמי לא?													ז	כא:
לא צריכא, לאפושי.													!	כא:
(דברים י"ז) וכסף וזהב לא ירבה לו אלא כדי ליתן אספניא.														כא:
(דברים י"ז) וכסף וזהב לא ירבה לו יכול אפילו כדי ליתן אספניא - תלמוד לומר לו - לו אינו מרבה, אבל מרבה הוא כדי ליתן אספניא.	תנו רבנן:												♣	כא:
טעמא דכתב רחמנא לו, הא לאו הכי הוה אמינא אפילו כדי ליתן אספניא נמי לא?													ז	כא:
לא צריכא, להרווחה.													!	כא:
השתא דאמרת לו לדרשה, (דברים י"ז) לא ירבה לו נשים מאי דרשת ביה?													ז	כא:
למעוטי הדיוטות.													!	כא:
כתיב (מלכים א' ד) ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים מרכבתו וכתיב (דברי הימים ב' ט) ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים. הא כיצד?	רב יהודה רמי:												ז	כא:
אם ארבעים אלף איצטבלאות היו - כל אחד ואחד היו בו ארבעת אלפים ארוות סוסים, ואם ארבעת אלפים איצטבלאות היו - כל אחד ואחד היו בו ארבעים אלף ארוות סוסים.	[רב יהודה]												!	כא:
כתיב (דברי הימים ב' ט) אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה וכתיב (מלכים א' י"א) ויתן שלמה את הכסף בירושלים כאבנים	רב יצחק רמי:												ז	כא:
לא קשיא, כאן - קודם שנשא שלמה את בת פרעה, כאן - לאחר שנשא שלמה את בת פרעה.	[רב יצחק]												!	כא:
בשעה שנשא שלמה את בת פרעה ירד גבריאל ונעץ קנה בים, והעלה שירטון, ועליו נבנה כרך גדול מפניו.	רבי יצחק:												♣	כא:
מפני מה לא נתגלו טעמי תורה - שהרי שתי מקראות נתגלו טעמן נכשל בהן גדול העולם. כתיב (דברים י"ז) לא ירבה לו נשים, אמר שלמה: אני ארבה ולא אסור, וכתיב (מלכים א' י"א) ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו. וכתיב (דברים י"ז) לא ירבה לו סוסים, ואמר שלמה: אני ארבה ולא אשיב וכתיב (מלכים א' י"א) ותצא מרכבה ממצרים בשש וגו'.	ואמר רבי יצחק:												♣	כא:
וכותב ספר תורה לשמו.														כא:
ובלבד שלא יתנאה בשל אבותיו.	תנא:												♣	כא:
אף על פי שהניחו לו אבותיו לאדם ספר תורה - מצוה לכתוב משלו, שנאמר (דברים ל"א) ועתה כתבו לכם את השירה	רבה:												♣	כא:
וכותב לו ספר תורה לשמו, שלא יתנאה בשל אחרים.	איתיביה אביי:												ז	כא:
מלך - אין, הדיוט - לא													ז	כא:
לא צריכא, לשתי תורות.													!	כא:
(דברים י"ז) וכתב לו את משנה וגו' - כותב לשמו שתי תורות, אחת שהיא יוצאה ונכנסת עמו, ואחת שמונחת לו בבית גנזיו. אותה שיוצאה ונכנסת עמו אינו נכנס בה לא לבית המרחץ ולא לבית הכסא, שנאמר (דברים י"ז) והיתה עמו וקרא בו - מקום הראוי לקראת בו.	וכתניא:												!	כא:
בתחלה ניתנה תורה לישראל בכתב עברי ולשון הקודש, חזרה וניתנה להם בימי עזרא בכתב אשורית ולשון ארמי. ביררו להן לישראל כתב אשורית ולשון הקודש, והניחו להדיוטות כתב עברית ולשון	מר זוטרא ואיתימא מר עוקבא:												♣	כא:
מאן הדיוטות?													^	כא:
כתאי.	רב חסדא:												!	כא:
מאי כתב עברית?													^	כא:
כתב ליבונאה.	רב חסדא:												!	כא:
ראוי היה עזרא שתינתן תורה על ידו לישראל, אילמלא קדמו משה. במשה הוא אומר (שמות י"ט) ומשה עלה אל האלהים, בעזרא הוא אומר (עזרא ז) הוא עזרא עלה מבבל, מה עלייה האמור כאן תורה - אף עלייה האמור להלן תורה.	תניא, רבי יוסי:												♣	כא:
במשה הוא אומר (דברים ד) ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים, בעזרא הוא אומר (עזרא ז) כי עזרא הכין לבבו לדרש את תורת ה' (אלהיו) ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט.													♣	כא:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

סנהדרין-כהן גדול
מימרא
ואף על פי שלא ניתנה תורה על ידו - נשתנה על ידו הכתב, שנאמר (עזרא ד') וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית וכתוב (דניאל ה') לא כהלין כתבא למקרא ופשרא להודעה למלאכ , וכתוב (דברים י"ז) וכתב את משנה התורה הזאת - כתב הראוי להשתנות.

מאן דאמר	[רבי יוסי]
----------	------------

Talmud Navigator												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
									◊			■
											כא:	